

Datum van inontvangstneming : 17/04/2023

Zaak C-69/23

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

7 februari 2023

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 november 2022

Verzoekende partij:

Streaming Services Srl - in staat van faillissement, vertegenwoordigd door de curator Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea”

Verwerende partijen:

Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

....

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Bestuursrechtelijk beroep dat is ingesteld door de verzoekende partij, Streaming Services Srl - in staat van faillissement, vertegenwoordigd door de curator Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea”, tegen de verwerende partijen, de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (nationaal bureau van de belastingdienst – algemene directie afhandeling van bezwaren, Roemenië) en de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași (dienst openbare financiën van het district Călărași, Roemenië) tot nietigverklaring van een aantal btw-aanslagen.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van de artikelen 44, 53 en 59 bis van richtlijn 2006/112, artikel 10, leden 1 en 2, en artikel 32, leden 1 en 2, van uitvoeringsverordening nr. 288/2011, en de beginselen van btw-neutraliteit en van voorkoming van dubbele belastingheffing

Prejudiciële vragen

„1. Moet, voor de uitlegging en de eenvormige toepassing van het [Unierecht], de levering van digitale inhoud zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is – bestaande in interactieve erotische sessies die worden gefilmd en rechtstreeks worden uitgezonden langs elektronische weg/via internet – door een belastingplichtige in een Unielidstaat (P1, videochatstudio) aan een andere belastingplichtige in een andere Unielidstaat (P2, livestreamingplatform) worden aangemerkt als een intracommunautaire verrichting van diensten waarop de algemene regels van artikel 44 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw-richtlijn) van toepassing zijn, of als verlening van toegang tot een gemakelijkheidsevenement in de zin van artikel 53 van de btw-richtlijn?

2. Wat is bij de uitlegging en de toepassing van artikel 53 van richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en artikel 32, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van de btw-richtlijn, de plaats waar deze evenementen moeten worden geacht daadwerkelijk te hebben plaatsgevonden in het geval van activiteiten die bestaan in interactieve erotische sessies die worden gefilmd en rechtstreeks worden uitgezonden langs elektronische weg/via internet (wat kenmerkend is voor videochats) zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, indien:

- a) de fysieke persoon (model) en de videochatstudio,
- b) het livestreamingplatform en
- c) de fysieke persoon die een vergoeding betaalt voor de toegang tot deze livestreamingdiensten (eindklant)

zich in verschillende lidstaten/derde landen bevinden?

3. Afhankelijk van het antwoord op de eerste twee vragen: in welke van de drie lidstaten van de Europese Unie moet de belasting over de toegevoegde waarde met betrekking tot de verstrekking van diensten respectievelijk worden aangegeven en betaald?

4. Staan de btw-richtlijn en het beginsel van voorkoming van dubbele belasting in de weg aan een nationale belastingregeling als die van artikel 307 van lege nr. 227/2015 (wet nr. 227/2015), volgens welke:

A) de nationale belastingautoriteiten van de staat van de dienstverrichter de grensoverschrijdende diensten, bestaande in de verstrekking (levering) van digitale inhoud van het type dat in het hoofdgeding aan de orde is, die door een belastingplichtige in een Unielidstaat (P1 - videochatstudio) worden verricht ten behoeve van een belastingplichtige in een andere lidstaat (P2) via een in een andere staat gelegen livestreamingplatform (P3), kunnen aanmerken als diensten die toegang verlenen tot een vermakelijkheidsfeest in de zin van artikel 53 van de btw-richtlijn, met als gevolg dat de btw over die diensten moet worden geheven en afgedragen aan de belastingdienst van de staat waar de dienstverrichter zijn hoofdvestiging heeft, indien diezelfde diensten reeds eerder door de belastingautoriteiten van de staat waar de afnemer van de diensten is gevestigd (P2) – bij een fiscale bestuurshandeling die definitief is geworden omdat daartegen geen beroep is ingesteld – zijn gekwalificeerd als intracommunautaire diensten die binnen de werkingssfeer van de algemene regel van artikel 44 van de btw-richtlijn vallen? Kunnen de belastingautoriteiten van een staat die later zijn aangezocht of ambtshalve zijn opgetreden aan de in die staat aan fiscale controle onderworpen grensoverschrijdende diensten een andere juridische kwalificatie geven dan die welke de belastingautoriteiten van een andere staat, die in eerste instantie zijn aangezocht of ambtshalve zijn opgetreden, aan dezelfde diensten hebben gegeven bij een fiscale bestuurshandeling die definitief is geworden omdat daartegen geen beroep is ingesteld, met dubbele btw-heffing tot gevolg? Of zijn de belastingautoriteiten van een andere staat die later zijn aangezocht of ambtshalve zijn opgetreden, gebonden aan de juridische kwalificatie die aan de betrokken grensoverschrijdende diensten is gegeven door de belastingautoriteiten waaraan het probleem in eerste instantie is voorgelegd, welke kwalificatie definitief is geworden omdat zij niet is betwist en [bijgevolg] niet meer kan worden gewijzigd?

B) Afhankelijk van het antwoord op de vorige vragen: welke plaats moet in een geval als in het hoofdgeding volgens de btw-richtlijn en het beginsel van voorkoming van dubbele belastingheffing worden aangemerkt als de plaats van dienstverrichting?

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen en rechtspraak

Artikelen 44, 53 en 59 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”).

Artikel 10, leden 1 en 2, en artikel 32, leden 1 en 2, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van

maatregelen ter uitvoering van richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

Artikel 1 van richtlijn (EU) 2022/542 van de Raad van 5 april 2022 tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en (EU) 2020/285 wat de btw-tarieven betreft

Beginsel van voorkoming van dubbele belastingheffing

Arrest van het Hof van 8 mei 2019, ██████████ (C-568/17, EU:C:2019:388)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (wet nr. 227/2015 houdende het belastingwetboek)

Artikel 268 – Belastbare handelingen

„1) Voor btw-doeleinden worden in Roemenië de handelingen belast die de volgende cumulatieve voorwaarden vervullen:

a) het betreft handelingen die, in de zin van de artikelen 270 tot en met 272, leveringen van goederen of diensten of daarmee gelijkgestelde handelingen vormen die belast worden met btw en onder bezwarende titel worden verricht;

b) de plaats van de goederenlevering of dienst wordt overeenkomstig de artikelen 275 en 278 geacht in Roemenië te zijn gelegen;

c) de goederenlevering of dienst wordt verricht door een als zodanig handelende belastingplichtige zoals gedefinieerd in artikel 269, lid 1;

d) de goederenlevering of dienst houdt verband met een van de in artikel 269, lid 2, bedoelde economische activiteiten.

[...].”

Artikel 278 - Plaats van een dienst

„2) De plaats van een dienst, verricht voor een als zodanig handelende belastingplichtige, is de plaats waar de afnemer van de dienst de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd. Worden deze diensten verricht voor een vaste inrichting van de belastingplichtige op een andere plaats dan die waar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft, dan geldt als plaats van die diensten de plaats waar de vaste inrichting van de afnemer van die diensten zich bevindt. Bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, geldt als plaats van de diensten de vaste woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats van de belastingplichtige die deze diensten afneemt.

[...]

6) In afwijking van lid 2, wordt voor de volgende diensten als de plaats van de dienst beschouwd:

[...]

b) wat betreft voor een belastingplichtige verrichte diensten in verband met het verlenen van toegang tot culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, educatieve, vermakelijkheids- of soortgelijke evenementen, zoals beurzen en tentoonstellingen, en met de toegangverlening samenhangende diensten, de plaats waar deze evenementen daadwerkelijk plaatsvinden.

[...]”

Artikel 307 – Tot voldoening van de belasting gehouden persoon voor in Roemenië belastbare handelingen

„1) De persoon die gehouden is tot voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde die overeenkomstig de bepalingen van deze titel verschuldigd is, is de belastingplichtige die goederen levert of diensten verricht, behalve in de gevallen waarin de afnemer van die goederen of diensten overeenkomstig de leden 2 tot en met 6 en overeenkomstig artikel 331 gehouden is tot voldoening van de belasting.

2) De belasting is verschuldigd door iedere belastingplichtige, met inbegrip van niet-belastingplichtige rechtspersonen die voor btw-doeleinden zijn geregistreerd overeenkomstig artikel 316 of 317, die afnemer zijn van diensten die overeenkomstig artikel 278, lid 2, in Roemenië worden verricht door een belastingplichtige die niet op het grondgebied van Roemenië is gevestigd of die voor deze diensten niet wordt geacht op het grondgebied van Roemenië te zijn gevestigd als bedoeld in artikel 266, lid 2, ook al is hij in Roemenië geregistreerd overeenkomstig artikel 316, lid 4 of 6.

[...]

6) In andere dan de in de leden 2 tot en met 5 bedoelde gevallen, is wanneer de goederen worden geleverd of de diensten worden verricht door een belastingplichtige die niet in Roemenië is gevestigd of niet wordt geacht voor die goederenlevering of dienstverrichting op het grondgebied van Roemenië te zijn gevestigd als bedoeld in artikel 266, lid 2, en die niet in Roemenië is geregistreerd overeenkomstig artikel 316, de tot voldoening van de belasting gehouden persoon de belastingplichtige of de niet-belastingplichtige rechtspersoon die in Roemenië is gevestigd en al dan niet overeenkomstig artikel 316 voor btw-doeleinden is geregistreerd, of de persoon die niet in Roemenië is gevestigd maar overeenkomstig artikel 316 in Roemenië is geregistreerd en afnemer is van de goederen of diensten die overeenkomstig artikel 275 of artikel 278 in Roemenië worden geleverd of verricht. In afwijking daarvan is de belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon die in Roemenië is gevestigd en niet overeenkomstig artikel 316 of 317 voor btw-doeleinden is geregistreerd, en die

afnemer is van de in artikel 278, lid 5, onder h), bedoelde diensten, niet de tot voldoening van de belasting gehouden persoon indien de leverancier een van de bijzondere regelingen van artikel 314 of artikel 315 toepast.

[...].”

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster, Streaming Services Srl, is een voor btw-doeleinden in Roemenië ingeschreven belastingplichtige wier hoofdactiviteit bestaat in de levering/overdracht, onder bezwarende titel, van aan het auteursrecht verbonden vermogensrechten op audiovisueel materiaal van erotische aard, gewoonlijk in het kader van interactieve sessies online (alsmede de levering van opgenomen materiaal offline), aan eigenaren van digitale platforms (websites) in de sector van videochats, rechtspersonen die zowel in de lidstaten van de Unie als in derde landen belastingplichtig zijn.
- 2 In concreto levert de vennootschap, als videochatstudio, aan meerdere natuurlijke personen in Roemenië (webcammodellen of -performers genoemd) streamingdiensten en -apparatuur, decoraties, meubilair, technische ondersteuningsdiensten, specialisatie- en taalcursussen, en schoonheidsdiensten, waardoor de modellen eenvoudiger toegang krijgen tot de digitale livestreamingplatforms die eigendom zijn van haar tegenpartij, waarbij zij tevens de benodigde logistieke bases biedt om maximale inkomsten uit hun activiteit te halen.
- 3 De webcammodellen zijn zelfstandigen en geen ondergeschikten of werknemers van de studio. Zij sluiten een dienstenovereenkomst met de verzoekende vennootschap en dragen de beeld-/auteursrechten aan haar over. Zij zijn evenmin ondergeschikt aan de exploitanten van de website, aangezien de rechtsbetrekking tot stand komt door de bemiddeling van verzoekster Streaming Services Srl.
- 4 De videochatmodellen verzorgen interactieve erotische webcamsessies en dragen de gecreëerde inhoud, samen met de bijbehorende auteursrechten onder bezwarende titel over aan verzoekster – de videochatstudio – tegen een prijs die is vastgesteld als een percentage van de met de verrichte activiteit gegenereerde inkomsten. Verzoekster draagt de digitale inhoud samen met alle auteursrechten op haar beurt over aan de eigenaar van de website, tegen een prijs die eveneens wordt vastgesteld als een percentage van de door de activiteit van het model gegenereerde inkomsten. De eigenaar van het streamingplatform verkrijgt dus uiteindelijk het auteursrecht op de digitale inhoud.
- 5 De eigenaar van het streamingplatform organiseert interactieve webcamsessies voor de afnemer/eindgebruiker, een fysieke persoon, tegen een door die eigenaar bepaalde prijs. De eigenaar van het streamingplatform regelt daarbij de toegang van de eindgebruikers tot de live-inhoud, filtert de inhoud per categorie, stelt de eindgebruikers in kennis van de streamingregels, legt sancties op of verwijdt de

inhoud in geval van schending van de interne gedragsregels, en int de vergoeding voor de aan de eindgebruiker geleverde dienst (in het pay-per-view-systeem).

- 6 De eigenaar van het streamingplatform is de enige die feitelijk toegang biedt tot het evenement en die de eindprijs int bij de klant van de webcamsessie. De modellen bevinden zich niet in dezelfde staat als de eindklant. Verzoekster kent deze eindklanten niet, reikt hun geen factuur uit, vraagt of int geen geld van hen en heeft geen toegang tot klantgegevens. De eigenaar van de website is de enige die rechtstreeks contact heeft met de fysieke klanten die de digitale inhoud afnemen.
- 7 Tussen 23 december 2020 en 16 maart 2021 is bij verzoekster een belastingcontrole verricht om na te gaan of de btw over het tijdvak van 1 november 2015 tot en met 31 juli 2020 was betaald.
- 8 Op 31 maart 2021 werd een navorderingsaanslag opgelegd waarin bijkomende belastingen voor de vennootschap waren vastgesteld, bestaande in de btw over de betrokken diensten, die op het grondgebied van Roemenië belastbaar werden geacht, ten bedrage van 3 852 908 Roemeense lei (RON) (ongeveer 780 000 EUR), plus een aantal bijkomende lasten (rente en bestuursrechtelijke sancties).
- 9 Verzoekster heeft tegen de navorderingsaanslag bezwaar ingediend, dat bij besluit van 14 oktober 2021 is afgewezen. Vervolgens heeft zij bij de verwijzende rechter, de Curte de Apel București (rechter in tweede aanleg, Boekarest, Roemenië) beroep tot nietigverklaring van de aan haar opgelegde fiscale bestuurshandelingen ingesteld.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 10 Verzoekster stelt dat de belastingautoriteiten zowel de aard van de door haar verrichte diensten als de plaats van de diensten onjuist hebben vastgesteld. Volgens haar zijn de eigenaren van de streamingplatforms die de btw bij de eindgebruiker innen ervan uitgegaan dat deze diensten onder artikel 44 van de btw-richtlijn vallen, en is de plaats van deze diensten de plaats waar deze eigenaren gevestigd zijn.
- 11 Verzoekster heeft erop gewezen dat de btw die verschuldigd is in elke lidstaat waar de fysieke personen die de videochatdiensten afnemen zijn gevestigd, door de exploitanten van de website wordt geïnd en aan de belastingdienst wordt afgedragen. Aldus hebben de belastingautoriteiten van de respectieve staten fiscale bestuurshandelingen vastgesteld waarin zowel is bevestigd dat de exploitanten van de website btw-plichtig zijn als dat zij deze belasting hebben betaald. In dit verband heeft verzoekster in het administratief dossier bewijs geleverd dat een van haar klanten de btw bij diens klanten int.
- 12 Verzoekster voert tevens aan dat de Roemeense belastingautoriteiten op 14 januari 2021 aan het btw-comité van de Europese Unie een vraag hebben voorgelegd over

de belastingregeling die van toepassing is op de door videostudio's verrichte diensten. Het antwoord, dat staat te lezen in het document van 22 maart 2021, luidt volgens haar dat de btw in het geval van online uitzending van erotische digitale inhoud moet worden geheven op de plaats waar de activiteit wordt verricht; volgens dit comité is dat de zetel van de eigenaar van de streamingsite – de enige entiteit die toegang verleent tot de gemakelijkheidsevenement –, en niet de plaats van de videochatstudio.

- 13 De Roemeense belastingautoriteiten stellen dat voor dit soort diensten verzoekster de persoon is die de btw moet innen, omdat de videochat-activiteit een online gemakelijkheidsdienst voor volwassenen is die in Roemenië wordt verricht, en de aldus verrichte diensten voor belastingdoeleinden in Roemenië belastbare handelingen vormen. Ter staving van dit argument verwijzen zij naar het arrest van 8 mei 2019, ██████ (C-568/17, EU:C:2019:388), waarin het Hof heeft geoordeeld dat de plaats van de dienst de plaats is waar de dienstverrichter zijn zetel heeft, ook al verrichten de modellen hun activiteit (in de door het Hof geanalyseerde zaak) in op de Filippijnen gelegen studio's. In die zin is verzoekster de enige die jegens de exploitant van de website verantwoordelijk voor de door de modellen verrichte diensten; Streaming Services Srl moet over de werkinstrumenten voor de modellen (IT-instrumenten) beschikken en deze verstrekken, en de door de bezoekers aan de beheerder van de website betaalde bedragen worden door de exploitant aan verzoekster betaald. Aangezien de activiteit van verzoekster vergelijkbaar is met die van ██████ is de organisator van de interactieve erotische webcamsessies die via de websites worden uitgezonden in casu Streaming Services Srl, die voor btw-doeleinden de belastingplichtige is die toegang tot de evenementen verleent.
- 14 De Agenția Națională de Administrare Fiscală merkt op dat de door het btw-comité opgestelde richtsnoeren niet bindend zijn voor de lidstaten en geen officiële uitlegging van het Unierecht vormen. De Direcția generală de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile din cadrul Ministerului Finanțelor (algemene directie voor fiscale wetgeving en douane- en boekhoudvoorschriften van het ministerie van Financiën) was het namelijk niet eens met de uitlegging van het btw-comité, en merkte op dat een dergelijke uitlegging een wijziging van de btw-richtlijn zou vereisen.
- 15 Daarnaast is deze opvatting tevens gebaseerd op de voorgestelde wijziging van de btw-richtlijn, waarmee wordt beoogd nieuwe regels in te voeren inzake de plaats van dienstverrichting met betrekking tot activiteiten die via internet worden uitgezonden of met andere virtuele middelen beschikbaar worden gesteld.

Deze wijziging, die nodig is omdat diensten die langs elektronische weg aan een klant kunnen worden verleend belastbaar moeten zijn op de plaats waar de klant is gevestigd, is op 5 april 2022 aangenomen en uitgemond in richtlijn (EU) 2022/542 van de Raad tot wijziging van richtlijnen 2006/112/EG en (EU) 2020/285 wat de btw-tarieven betreft.

De Agenția Națională de Administrare Fiscală is daarom van mening dat tot 1 januari 2025, de datum waarop de nieuwe bij deze richtlijn vastgestelde bepalingen in werking zullen treden, de plaats waar deze evenementen/activiteiten daadwerkelijk worden verleend op grond van het arrest C-568/17, ██████ moet worden geacht zich te bevinden in de lidstaat waar de dienstverrichter (organisator) van de interactieve sessies is gevestigd.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 16 De Curte de Apel merkt op dat voor de beslechting van het geding moet worden bepaald wat de juiste fiscale behandeling is van de diensten die verzoekster verricht voor een afnemer, een belastingplichtige rechtspersoon, die zijn zetel van de bedrijfsuitoefening (fiscale woonplaats) in een andere staat heeft, ongeacht of dat een lidstaat van de Unie is. De vraag is dus of de algemene regel van artikel 278, lid 2, van het belastingwetboek (waarbij artikel 44 van de btw-richtlijn in nationaal recht is omgezet) van toepassing is, volgens welke de plaats van een dienst die voor een belastingplichtige worden verricht, de plaats is waar de afnemer is gevestigd, hetgeen zou betekenen dat de btw over deze diensten moet worden geïnd in de staat waar de afnemer zijn woonplaats heeft (stelling van verzoekster), dan wel de uitzondering op de algemene regel, te weten die van artikel 278, lid 6, onder b), van het belastingwetboek (waarbij artikel 53 van de btw-richtlijn in nationaal recht is omgezet), volgens welke in geval van diensten in verband met het verlenen van toegang tot gemakkelijksheidsactiviteiten die voor de belastingplichtige worden verricht, de plaats van deze diensten de plaats is waar de activiteiten daadwerkelijk plaatsvinden, wat volgens de belastingautoriteit betekent dat die zich in Roemenië bevindt (stelling van de belastingautoriteit).
- 17 De uitkomst van het geschil in het hoofdgeding hangt bijgevolg af van de uitlegging van de artikelen 44 en 53 van de btw-richtlijn en artikel 10, leden 1 en 2, en artikel 32, leden 1 en 2, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 288/2011. De voornoemde tekst van de artikelen 44 en 53 is ingevoerd bij richtlijn 2008/8/EG en is van toepassing vanaf 1 januari 2010 (artikel 44) en vanaf 1 januari 2011 (artikel 53). Het verzoek om een prejudiciële beslissing in de zaak ██████ betrof de bepalingen van Unierecht die van kracht waren tot 1 januari 2007. Volgens de verwijzende rechter is de uitlegging van de toepasselijke bepalingen van Unierecht onduidelijk en kan de uitlegging van het Hof in de zaak ██████ niet worden geacht van toepassing te zijn op de onderhavige zaak.
- 18 Daarnaast is de Curte de Apel van oordeel dat voor de beslechting van het geding moet worden vastgesteld of de Roemeense belastingautoriteit bij de uitlegging en de toepassing van de in de btw-richtlijn vastgelegde beginselen van btw-neutraliteit en voorkoming van dubbele belasting, met name onder verwijzing naar de bepalingen van artikel 59 bis van de btw-richtlijn, wettelijk bevoegd is om aan fiscale diensten die door de belastingautoriteiten van derde landen reeds zijn gekwalificeerd bij een definitieve fiscale bestuurshandelingen overeenkomstig artikel 44 van de btw-richtlijn, een nieuwe juridische kwalificatie te geven op

grond van artikel 53 van deze richtlijn door een andere plaats van de diensten vast te stellen, met als gevolg dat de verschuldigde btw aan een andere rechtspersoon binnen de handelsketen in rekening wordt gebracht. In feite is het van belang vast te stellen of onbetwiste fiscale handelingen die in een bestuursrechtelijke procedure definitief zijn geworden, betreffende de vaststelling van de juridische aard van diensten als in casu aan de orde zijn en van de plaats van deze diensten (in een lidstaat of in een derde land) kunnen worden tegengeworpen aan de belastingautoriteiten in Roemenië, die bij een latere belastingcontrole de juridische kwalificatie van de aard van de diensten en de bevindingen inzake de plaats van betaling van de btw, zoals vastgesteld door de eerste belastinginspectiedienst die de betrokken diensten heeft onderzocht, in acht moeten nemen.

- 19 De verwijzende rechter kan niet rechtstreeks en zonder enige twijfel vaststellen of de genoemde bepalingen van het Unierecht zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan de Roemeense belastingautoriteiten diensten die door derde belastingautoriteiten reeds op een bepaalde wijze zijn gekwalificeerd, juridisch kunnen herkwalificeren door in een feitelijke context als in casu aan de orde is een andere plaats van de diensten vast te stellen.
- 20 Gelet op de bijzondere aard van de zaak (het feit dat verzoekster insolvent is, dat de door de belastingdienst vastgestelde verschuldigde btw een hoog bedrag betreft, dat de fiscale bestuurshandeling waarbij dit bedrag aan verzoekster wordt opgelegd een executoriale titel is), verzoekt de verwijzende rechter overeenkomstig artikel 105 en volgende van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie om het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing volgens de versnelde procedure te behandelen.